

Bilag 7.**Alderdomsforsørgelse og Invaliditetsforsikring i England.**

Bestræbelserne for at sikre de ubemidlede Befolkningslag det nødvendigste Underhold i Tilfælde af Alderdom eller Invaliditet har i Storbritanien og Irland fundet Udtryk dels i Loven af 1908 om Alderdomsforsørgelse, dels i Loven af 1911 om Syge-, Invaliditets- og Arbejdsløshedsforsikring. Som det fremgaar af de anførte Navne paa disse Love, og som det yderligere vil ses af det følgende, hviler de paa helt forskellige Principer i Modsætning til, hvad Tilfældet er i Tyskland, hvor den omtalte Opgave er løst gennem en fælles Alderdoms- og Invaliditetsforsikring. De to Love skal i det følgende omtales hver for sig.

Loven af 1. August 1908 om Alderdomsforsørgelse (Old Age Pensions Act, 1908) er ligesom de australske Love om samme Emne, der er dens nærmeste Forbilleder, og den danske Lov om Alderdomsunderstøttelse bygget paa Forsørgelsesprincippet og forudsætter ikke noget Bidrag af Pensionsnyderne, idet Staten bærer samtlige Omkostninger ved Loven. Tages Hensyn til forskellige i 1911 gennemførte Ændringer, er dennes Hovedbestemmelser følgende. Betingelserne for at modtage Pension er, at vedkommende er fyldt 70 Aar, har været britisk Undersaat i de sidste 20 Aar og i Løbet af dette Tidsrum har haft Bopæl i mindst 12 Aar i United Kingdom, samt at hans Aarsindtægt ikke overstiger $31\frac{1}{2}$ £. Endvidere opstiller Loven visse Værdighedsbetingelser, idet en Person er udelukket fra Modtagelse af Pension, naar han nyder Fattigunderstøttelse (dog ikke Sygehjælp og heller ikke Hjælp ydet til Slægtninge, overfor hvem han har Forsørgelsespligt), naar han har været straffet med Fængsel, eller naar han jævnlig har forsømt sin Pligt til ved Arbejde, der svarer til hans Evner, at forsørge sig selv og de af ham økonomisk afhængige Personer; den sidste Udelukkelsesgrund kan dog ikke komme til Anvendelse, naar vedkommende til Stadighed gennem et Tidsrum af 10 Aar før det fyldte 60de Aar har udfoldet visse Selvhjælpsbestræbelser med Hensyn til Forsikring mod Sygdom, Arbejdsløshed e. l.

Til dem, der opfylder de nævnte Betingelser, yder Staten en Pension, som fastsættes i Overensstemmelse med de i Loven angivne Takster og varierer fra 1 til 5 sh. ugentlig efter Modtagerens Indkomst. Pensionen er 5 sh., naar Aarsindtægten er højst 21 £, 4 sh., naar Indtægten er over 21 £, men ikke over 23 £ $12\frac{1}{2}$ sh., 3 sh., naar Indtægten er over 23 £ $12\frac{1}{2}$ sh., men ikke over 26 £ 5 sh. o. s. v., indtil den ganske bortfalder, naar Indtægten er over 31 £ 10 sh. aarlig. Pensionsmodtagerne er ved disse Regler gjort interesserede i gennem Arbejde eller ved Opsparing at skaffe sig i hvert Fald en Aarsindtægt paa 21 £ (ca. 380 Kr.), og Pensionens Størrelse er ikke underkastet de administrerende Myndigheders Skøn over Ansøgerens Trang. Ved Beregningen af Indtægten skal der gaas ud fra Indtægten i det nærmest foregaaende Aar, og der skal herved tages Hensyn til Gaver fra Modtagerens Børn og fra andre Kilder, til Værdien af regelmæssige Ydelser som gratis Kost og Logis, til Værdien af Bopæl i eget Hus o. l. samt i øvrigt til Formueindtægt, der skal ansættes til en Tyvendedel af Formuens Kapitalværdi, hvad enten denne udnyttes i indtægtsgivende Øjemed eller ikke. Ved Beregningen af en gift Persons Indtægt skal denne ansættes til Halvdelen af Ægteparrets samlede Indtægt. Har en Person for at opnaa Pension efter Loven eller for at opnaa en højere Pension, end han ellers vilde være berettiget til, truffet Dispositioner, hvorved hans Indtægt eller Formue formindskes, skal der ved Fastsættelsen af hans Pension gaas frem, som om denne Formindskelse